

ภาษีมูลค่าเพิ่ม และการวางแผนภาษีภาคปฏิบัติสำหรับธุรกิจออนไลน์ หลังวิกฤตโควิด-19

VALUE ADDED TAX AND PRACTICAL TAX PLANNING FOR ONLINE BUSINESS AFTER THE COVID-19 CRISIS

ณัฐพัชร์ อภิวัฒน์ไพศาล^{1*}
Nathapat Aphiwatpisan^{1*}

(Received: September 30, 2020; Revised: October 30, 2020; Accepted: November 20, 2020)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ทราบแนวคิดและหลักการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ครอบคลุมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ เช่น ปัญหาด้านการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการเฉลี่ยภาษีซื้อ และปัญหาของธุรกิจนำเข้า เพื่อเตรียมรับมือกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ผู้ประกอบการธุรกิจจึงจำเป็นต้องมีความรู้ในการวางแผนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยปฏิบัติตามข้อบังคับของกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ทันเวลา แม้ว่าธุรกิจออนไลน์อาจจะไม่มีหน้าร้าน แต่เมื่อมีรายได้ก็ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่นเดียวกัน ภาษีที่ควรคำนึงถึงเป็นลำดับแรกของการประกอบธุรกิจออนไลน์คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ทั้งนี้ให้พิจารณาที่รายได้ของกิจการเป็นหลัก กิจการที่มีรายได้ (ก่อนหักค่าใช้จ่าย) เกิน 1,800,000 บาทต่อปีต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และเสียภาษีในอัตราร้อยละ 7 ของทุกๆ ครั้งที่มีรายได้เกิดขึ้น และต้องจดทะเบียนภายใน 30 วันนับตั้งแต่มียอดขายได้เกิน 1,800,000 บาท หากประกอบธุรกิจที่ได้รับยกเว้นก็ไม่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแม้จะมีรายได้เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เช่น ขายพืชผลการเกษตร สัตว์ตำราเรียน นอกจากนี้ผู้ประกอบการต้องยื่นเสียภาษีทุกเดือน ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีรายได้และมีหน้าที่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือให้บริการ ปัจจุบันสถาบันการเงินต้องส่งข้อมูลการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) ให้สรรพากรตรวจสอบตามเงื่อนไขดังนี้ 1) ผ่ากรับโอนเงินทุกบัญชี 3,000 ครั้งต่อปีขึ้นไป 2) ผ่ากรับโอนเงินทุกบัญชีรวมกัน 400 ครั้งขึ้นไปและมียอดรวมเกิน 2,000,000 บาทต่อปี ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มและการวางแผนภาษีจึงมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้นสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์

คำสำคัญ: ภาษีมูลค่าเพิ่ม การวางแผนภาษี ธุรกิจออนไลน์ โควิด

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

* Corresponding author, E-mail: abacus2013@gmail.com

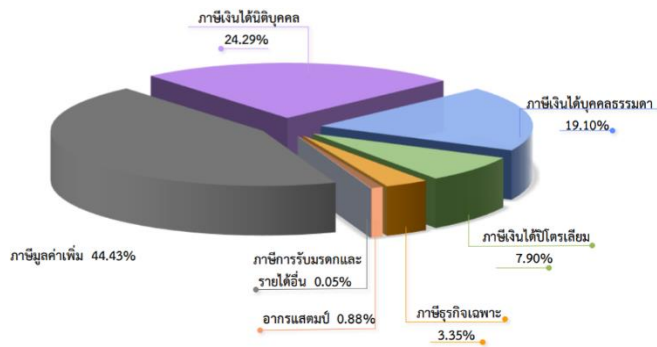
Abstract

The objectives of this article were educating online entrepreneurs on the concept and principles of Value Added Tax, be aware of the problems in practice such as problems with VAT registration, input tax average, and the problem of import business. This is to prepare for any situation that may arise. Entrepreneurs need to have knowledge of VAT planning and complying with the regulations of the law accurately and timely, although online businesses may not have a storefront but when earning income, it must pay the same VAT. Value added tax should be the first priority in doing online business. In this regard, consider the main business income. Businesses with income (before expenses) exceeding 1,800,000 baht per year are required to register for value added tax, and pay taxes at the rate of 7% of every time the income is generated and must be registered within 30 days of the month since the income amount is higher than 1,800,000 baht. If operating a business that is exempted, then VAT registration is not required, such as selling crops, animals. In addition, entrepreneurs are pay tax every month by the 15th of the month following the month of income and are obliged to produce a tax invoice every time a product or service is sold. At present, bank must submit electronic transaction information (e-Payment) to the Revenue Department for review according to the following conditions. 1) Deposit and receive money transfer for every account 3,000 times a year or more 2) Deposit and receive money transfer for every account 400 or more times and the total amount is more than 2,000,000 baht per year, so VAT knowledge and tax planning is more important and necessary for any online business.

Keywords: Value Added Tax, Tax Planning, Online Business, Covid

1. บทนำ

กรมสรรพากร สังกัดกระทรวงการคลังมีหน้าที่จัดเก็บภาษี และเป็นหน่วยงานที่จัดเก็บภาษีได้สูงที่สุดของประเทศ ทั้งนี้ภาษีที่จัดเก็บได้มากที่สุดคือภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งในปีงบประมาณ 2562 ในช่วง 9 เดือนแรก (ต.ค.61-มิ.ย.62) จัดเก็บได้ 606,671 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 44.43 ของภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมด ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บจากการขายสินค้า และการให้บริการของผู้ประกอบการทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ดังนั้นความรู้ทางภาษีและการวางแผนภาษีเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการควรเข้าใจอย่างจริงจัง เพราะนอกจากจะเป็นข้อบังคับของกฎหมายแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อกิจการโดยตรงกล่าว คือ ช่วยลดต้นทุน ทำให้กิจการมีกำไรมากขึ้น ทั้งยังสามารถแข่งขันทางการค้าได้ ทั้งนี้หลังวิกฤตโควิด-19 อาจมีธุรกิจใหม่ๆ เกิดขึ้น การวางแผนภาษีจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรเริ่มทำนับแต่การริเริ่มสร้างธุรกิจ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2562

ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax: VAT) เกิดขึ้นครั้งแรกในโลกเมื่อปี พ.ศ. 2511 โดยประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศแรกที่จัดเก็บ ต่อมาประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปได้จัดเก็บและได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง สำหรับประเทศไทยเรียกเก็บครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2535 โดยใช้อัตราภาษีอัตราเดียวกับสินค้าและบริการทุกชนิดที่ต้องเสียภาษี ใช้ทดแทนภาษีการค้าที่ไม่เหมาะสมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในสมัยนั้น ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศในหลายประการสำหรับเศรษฐกิจของไทยในอดีต ดังนี้ 1) ภาษีการค้ามีความซับซ้อน 2) ภาษีการค้าไม่มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ 3) ภาษีการค้าไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งออก 4) ภาษีการค้าไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน 5) ลักษณะของภาษีการค้าสามารถหลีกเลี่ยงภาษีได้ง่าย 6) ภาษีการค้าเอื้อประโยชน์ต่อการนำเข้า 7) ภาษีการค้ามีความซับซ้อน ทั้งนี้ปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมาสามารถแก้ไขได้ด้วยการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม การนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ขึ้นก่อนให้เกิดประโยชน์คือ เศรษฐกิจเกิดการขยายตัว เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ มีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ เกิดความเป็นธรรม เกิดความสะดวกในทางปฏิบัติ และลดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้ภาษีการค้า ทั้งนี้แนวคิดและหลักการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้มีหน้าที่เสียภาษี การจดทะเบียน กำหนดเวลา วิธีการ และหน้าที่ของผู้ประกอบการ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2. แนวคิดและหลักการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในการประกอบธุรกิจออนไลน์ไม่ว่าจะเป็นการขายสินค้าหรือการให้บริการ ล้วนแล้วแต่การเป็นบริโภคทั้งสิ้น สำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นเก็บจากฐานการบริโภค เก็บภาษีเฉพาะมูลค่าส่วนที่เพิ่มจากการจำหน่ายสินค้า และการให้บริการ ตัวอย่างเช่น เดือนพ.ศ. 2563 ซื้อสินค้ามาในราคา 500 บาท(ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ดังนั้นภาษีซื้อเท่ากับ 35 บาท (มาจาก $500 \times 7\%$) ต่อมาในเดือนเดียวกันขายสินค้าไปในราคา 800 บาท(ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ดังนั้นภาษีขายเท่ากับ 56 บาท (มาจาก $800 \times 7\%$) ดังนั้นต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะผลต่างเท่ากับ 21 บาท (มาจาก $56-35$) จะเห็นได้ว่ารัฐเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะส่วนต่างที่เพิ่มขึ้น

สำหรับอัตราภาษีที่จัดเก็บ เริ่มแรกคือ อัตราร้อยละ 10 ต่อมาในปีพ.ศ. 2540 คณะรัฐมนตรีออกพระราชกฤษฎีกาลดภาษีมูลค่าเพิ่มเหลือร้อยละ 7 โดยที่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1 ใน 9 ที่เก็บได้ จะถูกโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่เหลืออีก 8 ส่วนจะถูกโอนให้แก่รัฐบาลกลางซึ่งคือกรมสรรพากรในปัจจุบัน

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบธุรกิจออนไลน์ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมี 3 ประเภทได้แก่ 1) ผู้ประกอบการ มี 3 องค์ประกอบคือ 1.1 เป็นบุคคลธรรมดา หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล หรือนิติบุคคล 1.2 ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ 1.3 ประกอบกิจการในราชอาณาจักร ทั้งนี้ต้องเข้าเงื่อนไขครบทั้ง 3 ข้อ 2) ผู้นำเข้า คือผู้ประกอบการหรือบุคคลที่นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร 3) ผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นกรณีพิเศษ เช่น ผู้ประกอบการอยู่นอกประเทศ ได้ขายสินค้า ให้บริการในประเทศเป็นปกติธุระโดยมีตัวแทนอยู่ในประเทศ ตัวแทนมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและกำหนดเวลา

ผู้ประกอบการที่มีรายรับจากการขายสินค้า ให้บริการเป็นปกติธุระ เกิน 1,800,000 บาทต่อปี ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภายใน 30 วันนับแต่วันที่มีรายรับเกิน

ผู้ประกอบการกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ ซึ่งมีแผนงานที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า ได้มีการดำเนินการ และเตรียมการ ประกอบกิจการอันเป็นเหตุให้ต้องมีการซื้อสินค้า หรือรับบริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การก่อสร้างโรงงาน ก่อสร้างอาคารสำนักงาน หรือการติดตั้งเครื่องจักร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียน ภายในกำหนด 6 เดือน ก่อนวันเริ่มประกอบกิจการ เว้นแต่ มีสัญญาหรือหลักฐานจะดำเนินการ ก่อสร้าง ภายในเวลาที่เหมาะสม

ผู้ประกอบการอยู่นอกราชอาณาจักร และได้ขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นปกติธุระ โดยมีตัวแทน อยู่ในราชอาณาจักร ให้ตัวแทนเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบการจดทะเบียน

วิธีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการยื่นแบบภ.พ.01 คำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ทำได้ 2 วิธี ได้แก่ 1) ยื่นแบบคำขอผ่านทางอินเทอร์เน็ตที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากร (www.rd.go.th) หรือ 2) ยื่นแบบคำขอด้วยกระดาษ ณ หน่วยจดทะเบียนที่ตั้งสถานประกอบการ

ทั้งนี้เอกสารที่ต้องใช้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากร → ภาษีมูลค่าเพิ่ม → เอกสารที่ใช้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม หลังจากจดทะเบียนเรียบร้อยแล้ว ผู้ประกอบการจะได้รับใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20) ซึ่งจะมีผลให้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตามกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ระบุไว้ในใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นต้นไป

หน้าที่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในแต่ละเดือนผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องทำ 3 อย่างดังนี้ 1) เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือให้บริการ โดยออกไปกำกับภาษีให้แก่ลูกค้า 2) จัดทำรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย และรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ตามที่กฎหมายกำหนด และ 3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ทั้งนี้ จะยื่นแบบฯและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต หรือยื่นแบบฯและชำระภาษีที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา หรือยื่นแบบฯและชำระภาษีที่ธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทยก็ได้

ผู้ที่ฝ่าฝืน กฎหมายได้กำหนดโทษปรับและจำคุก สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากร → ภาษีมูลค่าเพิ่ม → กำหนดโทษการปฏิบัติฝ่าฝืนเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่มในทางปฏิบัติ

จากสถิติย้อนหลัง 2 ปีที่ผ่านมา(พ.ศ. 2561-2562) พบว่า ธุรกิจต่างๆ ขอหาหรือปัญหาทางภาษีอากรกับกรมสรรพากร รวมจำนวน 115 เรื่อง ทั้งนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มมากที่สุด จำนวน 40

เรื่อง (ร้อยละ 35) ในจำนวนนี้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเฉลี่ยภาษีซื้อมากที่สุด จำนวน 11 เรื่อง (ร้อยละ 27.5) ตามรายละเอียดในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนปัญหาของภาษีอากรที่ขอคำวินิจฉัยจากกรมสรรพากร

เดือน/ปี	มูลค่าเพิ่ม	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา	หัก ณ ที่จ่าย	อากรแสตมป์	ธุรกิจเฉพาะ	อื่นๆ	จำนวนเรื่อง
2562 ม.ค.-ธ.ค.	6	9	10	4	2	0	2	33
2561 ม.ค.-ธ.ค.	34	15	12	10	3	4	4	82
จำนวนเรื่อง	40	24	22	14	5	4	6	115

ที่มา: กรมสรรพากร

บทความนี้จะกล่าวถึงตัวอย่างปัญหาในทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา และแนวทางการวางแผนภาษีในทางปฏิบัติ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการเฉลี่ยภาษีซื้อ และด้านการนำเข้าอาหารแช่แข็งเพื่อให้ผู้ประกอบการใช้เป็นแนวทางในการทำงานภาคปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาภาษีด้านการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะกล่าวถึงลักษณะกิจการ 2 ประเภทคือ กิจการซื้อขายสินค้า และกิจการให้บริการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นที่ 1 การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการซื้อขายสินค้า

กิจการขายสินค้าในปี 25X1 จำนวน 1,500,000 บาท ได้รับชำระแล้ว 1,450,000 บาท ที่เหลืออีก 50,000 บาทกำหนดชำระปีหน้า ต่อมาในปี 25X2 กิจการขายสินค้าจำนวน 1,780,000 บาท ได้รับชำระเป็นเงินสดทั้งหมด และยังได้รับชำระหนี้เดิมจากปี 25X1 อีก 50,000 บาท กรณีนี้กิจการต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่

คำตอบ ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นในปี 25X2 เกิดขึ้นจำนวน 1,780,000 บาท ไม่ใช่ 1,780,000 + 50,000 เท่ากับ 1,830,000 บาท ดังนั้นมูลค่าของฐานภาษียังไม่เกิน 1,800,000 บาท ต่อปี จึงไม่มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด (ปรับมาจาก เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/พ./๑๕๒๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เลขตู้ ๘๒/๔๐๘๔๑)

ประเด็นที่ 2 การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการให้บริการ

1. บริษัทฯ ประกอบกิจการให้บริการทางบัญชี จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทฯ เมื่อปี 25x1 บริษัทฯ บันทึกบัญชีรับรู้รายได้และรายจ่ายตามเกณฑ์คงค้างและเกณฑ์สิทธิ์ ในปี 25x1 บริษัทฯ บันทึกรายได้จากการให้บริการทางบัญชีเป็นเงินทั้งสิ้น 470,850 บาท แต่บริษัทฯ ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกค้าได้เป็นเงินจำนวน 62,000 บาท จึงบันทึกบัญชีตั้งค้างไว้ และปี 25x2 บริษัทฯ บันทึกรายได้จากการให้บริการทางบัญชีเป็นเงินทั้งสิ้น 1,250,320 บาท ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกค้าได้เป็นเงินจำนวน 96,000 บาท บริษัทฯ บันทึกบัญชีตั้งค้างไว้ บริษัทฯ มีรายรับในปี 25x1 และ 25x2 ในแต่ละปีไม่เกิน 1,800,000 บาท

2. ต่อมาในปี 25x3 บริษัทฯ มีรายรับจากการให้บริการทางบัญชีเป็นเงิน 1,790,200 บาท ได้รับชำระหนี้ค้างชำระของปี 25x1 จำนวน 62,000 บาท และของปี 25x2 จำนวน 96,000 บาท บริษัทฯ จึงมีรายรับในปี 25x3 เกินกว่า 1,800,000 บาท แต่บริษัทฯ ไม่ได้จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากบริษัทฯ เข้าใจว่าผู้ประกอบการมีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อมีรายได้เกิน 1,800,000 บาท ต่อปี คำว่า “ปี” พิจารณาจากรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลที่ได้บันทึกบัญชีนี้ ค้างชำระในปี 25x1 และ 25x2 ซึ่งได้ลงบันทึกบัญชีแล้ว ไม่ใช่รายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีปี 25x3 ดังนั้น

บริษัทฯ จึงมีรายได้ในปี 25x3 ไม่เกิน 1,800,000 บาท บริษัทฯ จึงไม่ต้อง จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด จึงหาหรือว่า ความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

คำตอบ กรณีบริษัทฯ ประกอบกิจการให้บริการทางบัญชีเข้าลักษณะเป็นการรับจ้างทำของ ถือเป็นกรให้บริการ ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการให้บริการเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระค่าบริการ เว้นแต่ได้มีการออกใบกำกับภาษีหรือได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ก็ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้นๆ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ มีการให้บริการทางบัญชีในปี 25x1 และปี 25x2 แต่บริษัทฯ ได้รับชำระค่าบริการดังกล่าวในปี 25x3 รวมจำนวนทั้งสิ้น 158,000 บาท ซึ่งเมื่อรวมกับรายรับที่เกิดจากการให้บริการในปี 25x3 จำนวน 1,790,200 บาท แล้วทำให้บริษัทฯ มีรายรับในปี 25x3 จำนวน 1,948,200 บาท ซึ่งเกินกว่า 1,800,000 บาท บริษัทฯ จึงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ปรับมาจาก เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ./๑๐๖๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เลขคู่ ๘๑/๔๐๕๗๒) ปัญหาภาษีด้านการเฉลี่ยภาษีซื้อ ซึ่งจะกล่าวถึงลักษณะกิจการ 5 ลักษณะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นที่ 3 การเฉลี่ยภาษีซื้อของกิจการขายสินค้าและให้บริการเช่าพื้นที่แก่ร้านค้า

บริษัทฯ ประกอบกิจการขายสินค้าอุปโภคบริโภคและให้เช่าพื้นที่แก่ร้านค้า บริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (การขายสินค้า) และประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (การให้บริการเช่าพื้นที่ร้านค้า) ต่อมาก่อสร้างอาคารเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในกิจการของบริษัทฯ ประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยบริษัทฯ มิได้ยื่นแบบแจ้งรายการประมาณการการใช้พื้นที่อาคาร เนื่องจากไม่สามารถประมาณการการใช้พื้นที่อาคารได้ว่า พื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และพื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะมีพื้นที่ที่ให้ใช้บริการและพื้นที่ให้เช่าแก่ร้านค้าผสมกันในแต่ละชั้น จึงไม่สามารถแยกการใช้พื้นที่ดังกล่าวออกจากกันได้ บริษัทฯ จึงขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมาได้หรือไม่

คำตอบ กรณีที่บริษัทฯ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการประกอบกิจการของบริษัทฯ ซึ่งมีทั้งกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ ต้องเฉลี่ยภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของประมาณการการใช้พื้นที่อาคาร แต่โดยที่บริษัทฯ ไม่สามารถประมาณการการใช้พื้นที่อาคารได้ว่า พื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ทำให้บริษัทฯ ไม่สามารถเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของประมาณการการใช้พื้นที่อาคารได้ จึงอนุมัติให้บริษัทฯ เฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมา และให้นำภาษีซื้อส่วนที่เฉลี่ยได้ตามส่วนของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (ปรับมาจาก เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/พ./๕๔๓๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๒ เลขคู่ ๘๒/๔๐๘๗๖)

ประเด็นที่ 4 การเฉลี่ยภาษีซื้อของกิจการให้เช่าสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าพื้นที่ บริการระบบสาธารณูปโภค

บริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕ เสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี ประกอบกิจการประเภทศูนย์การค้า โดยให้เช่าสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าพื้นที่และ/หรือให้บริการระบบสาธารณูปโภค ซึ่งเป็นกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น บริษัทฯ มีภาษีซื้อที่นำไปใช้กับกิจการทั้งสองประเภท และได้เฉลี่ยภาษีซื้อให้เป็นไปตามสัดส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงทั้งปีของกิจการทั้งสองประเภท บริษัทฯ ขอเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์วิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อ จากเดิมใช้วิธีการ

ปรับปรุงภาษีซื้อให้เป็นไปตามส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงทั้งปีของกิจการทั้งสองประเภท เป็นวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมา โดยไม่ต้องปรับปรุงภาษีซื้ออีก เนื่องจากอัตราส่วนการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย และเพื่อเป็นการลดภาระในการคำนวณภาษีและยื่นแบบปรับปรุงการเฉลี่ยภาษีซื้อทุกปี

คำตอบกรณีที่บริษัทฯ ประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และบริษัทฯ ประสงค์ที่จะขอเปลี่ยนแปลงวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงทั้งปีของกิจการทั้งสองประเภทเป็นวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมา โดยไม่ต้องปรับปรุงภาษีซื้ออีก เริ่มตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป กรณีดังกล่าวเพื่อเป็นการบรรเทาภาระและสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีของบริษัทฯ จึงอนุมัติให้บริษัทฯ เฉลี่ยภาษีซื้อด้วยวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมา โดยไม่ต้องปรับปรุงภาษีซื้ออีก ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป (ปรับมาจาก เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/๔๔๙๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๗๐๕)

ประเด็นที่ 5 การเฉลี่ยภาษีซื้อของกิจการขายสินค้า เช่น อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า สี และให้บริการซ่อมแซม ปรับปรุง

บริษัทฯ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2538 ประกอบกิจการขายสินค้าเกี่ยวข้องกับบ้าน เช่น อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า สี สุขภัณฑ์ เป็นต้น และให้บริการซ่อมแซม ปรับปรุง บำรุงรักษาเครื่องใช้ไฟฟ้า นอกจากนี้บริษัทฯ ได้แบ่งพื้นที่บางส่วนภายในสถานประกอบการให้กับบุคคลภายนอกเช่าพื้นที่ ซึ่งการประกอบกิจการของบริษัทฯ มีทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการดำเนินการของบริษัทฯ ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมามีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง บริษัทฯ ได้ทำการเปิดสาขาเพิ่ม อยู่ระหว่างการก่อสร้าง จึงยังไม่มีเลขที่บ้าน โดยอาคารหลังดังกล่าว มีรายได้จากการประกอบกิจการทั้งที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การแบ่งพื้นที่ให้เช่า การขายสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น ปุ๋ย เป็นต้น บริษัทฯ ไม่สามารถแยกพื้นที่ได้ชัดเจนว่า พื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและพื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น ลานจอดรถ พื้นที่ทางเดินส่วนกลาง พื้นที่จัดเก็บสินค้า เป็นต้น บริษัทฯ จึงขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารดังกล่าวตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมา

คำตอบ กรณีบริษัทฯ ขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารใหม่ของบริษัทฯ ตามส่วนของรายได้ของกิจการในปีที่ผ่านมาแทนการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้จากการใช้พื้นที่อาคาร โดยบริษัทฯ ให้เหตุผลว่า เนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา บริษัทฯ พบว่า ยังคงมีพื้นที่บางส่วนที่มีการใช้งานร่วมกันทั้งประเภทกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวไม่สามารถแยกได้อย่างชัดเจน จึงอนุมัติให้บริษัทฯ เฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของกิจการในปีที่ผ่านมา และให้นำภาษีซื้อส่วนที่เฉลี่ยได้ตามส่วนของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (ปรับมาจาก เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/๑๙๐๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๕๘๑)

ประเด็นที่ 6 การเฉลี่ยภาษีซื้อของกิจการขายสินค้า ทั้งขายปลีกและขายส่ง

บริษัทฯ และเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบธุรกิจขายปลีกและส่ง สินค้า วัสดุ อุปกรณ์ การประกอบธุรกิจของบริษัทฯ มีทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ ได้เปิดสาขาเพิ่ม และเริ่มปรับที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคาร ซึ่งอาคารทั้งหมดนั้นใช้เพื่อการประกอบกิจการทั้งที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม พื้นที่บางส่วนของอาคารที่

สร้างนั้นได้มีการใช้งานร่วมกันระหว่างกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม อันส่งผลให้การประมาณการการใช้พื้นที่อาคารในการประกอบกิจการทั้งสองประเภทนั้นไม่สามารถระบุได้อย่างถูกต้อง บริษัทฯ จึงได้ขอให้กรมสรรพากรพิจารณาอนุมัติเปลี่ยนแปลงวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อสำหรับการก่อสร้างอาคารเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของแต่ละกิจการ

คำตอบ กรณีบริษัทฯ ก่อสร้างอาคารเพื่อใช้ดำเนินกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ ต้องเฉลี่ยภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของประมาณการการใช้พื้นที่อาคาร แต่หากบริษัทฯ ไม่สามารถประมาณการการใช้พื้นที่อาคารได้ว่าพื้นที่ส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและส่วนใดใช้สำหรับกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม อันส่งผลให้บริษัทฯ ไม่สามารถเฉลี่ยภาษีซื้อได้ จึงอนุมัติให้บริษัทฯ เฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมาของกิจการ และให้นำภาษีซื้อส่วนที่เฉลี่ยได้ตามส่วนของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (ปรับมาจาก เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ.๖๕๖๗ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ เลขตู้ ๘๑/๔๐๗๕๑)

ประเด็นที่ 7 การเฉลี่ยภาษีซื้อของกิจการขายสินค้า ทั้งสินค้ามี VAT และสินค้าที่รับยกเว้น VAT

บริษัทฯ จัดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2548 เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ ได้นำสินค้าหรือบริการที่ได้มาหรือได้รับมาในการประกอบกิจการของบริษัทฯ ไปใช้ในกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยไม่สามารถแยกได้อย่างชัดเจนว่าเป็นภาษีซื้อที่เกิดจากกิจการประเภทใด บริษัทฯ จึงได้เฉลี่ยภาษีซื้อให้เป็นไปตามส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงทั้งปีของกิจการทั้งสองประเภท ต่อมาวันที่ 1 ธันวาคม 2560 บริษัทฯ ได้ยื่นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณภาษีซื้อโดยขอเปลี่ยนวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนรายได้ของปีที่ผ่านมา จากการปรับปรุงภาษีซื้อให้เป็นไปตามส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงทั้งปีของกิจการทั้งสองประเภท ไปเป็นวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมาโดยไม่ต้องปรับปรุงภาษีซื้ออีก เพื่อให้การบันทึกบัญชีของกิจการเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว

คำตอบ กรณีที่บริษัทฯ ไม่สามารถแยกได้อย่างชัดเจนว่าภาษีซื้อดังกล่าวเป็นภาษีซื้อของกิจการประเภทใด จึงได้เฉลี่ยภาษีซื้อให้เป็นไปตามสัดส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงทั้งปีของกิจการทั้งสองประเภท ต่อมาบริษัทฯ มีความประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อจากวิธีการปรับปรุงภาษีซื้อให้เป็นไปตามส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงทั้งปีของกิจการ เป็นวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมาของกิจการทั้งสองประเภท โดยไม่ต้องปรับปรุงภาษีซื้ออีก เพื่อให้การบันทึกบัญชีของกิจการของบริษัทฯ เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วในการคำนวณและยื่นแบบปรับปรุงการเฉลี่ยภาษีซื้อเมื่อสิ้นปี จึงอนุมัติให้บริษัทฯ เปลี่ยนแปลงวิธีเฉลี่ยภาษีซื้อดังกล่าวได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไปตามที่ร้องขอ (ปรับมาจาก เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ.๖๕๖๗ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ เลขตู้ ๘๑/๔๐๗๕๑)

4. ปัญหาภาษีด้านการนำเข้าอาหารแช่แข็ง

ประเด็นที่ 8 บริษัทฯ ประกอบกิจการจำหน่ายอาหารทะเลแช่แข็ง และมีการนำเข้าปลาหมึกบั้งแช่แข็งเพื่อจำหน่ายในประเทศ โดยบริษัทฯ ได้มีการนำเข้าและสำแดงพิกัดอัตราอากรของสินค้าเป็นอัตรา

อากร 0% และได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ภายหลังเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรมีหนังสือแจ้งว่า บริษัทฯ ได้สำแดงประเภทพิกัดไม่ถูกต้อง โดยเห็นว่าควรสำแดงประเภทพิกัด มีอัตราอากร 20% และภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% เนื่องจากเป็นสินค้าที่ผ่านน้ำร้อนทำให้สุก บริษัทฯ จึงหารือว่า การนำเข้าสินค้าปลาหมึกบั้งแช่แข็งดังกล่าวจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ กรณีปลาหมึกได้มีการผ่านความร้อนให้มีสภาพกึ่งสุกกึ่งดิบแล้วนำไปแช่แข็งและบรรจุหีบห่อ เป็นการนำสินค้ามาแปรรูปหรือแปรสภาพเป็นอาหารหรือสินค้าอื่นแล้ว มิใช่เป็นการรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่ง หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเพื่อการขายปลีกหรือขายส่ง จึงไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ปรับมาจาก เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ./๑๐๖๖ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๕๗๕)

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่มในทางปฏิบัติด้านต่างๆ พบว่าภาษีมูลค่าเพิ่มมีความเกี่ยวข้องกับธุรกรรมต่างๆ ในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต ทั้งนี้ในปัจจุบันประเทศไทยเกิดโรคระบาดโควิด-19 ที่แพร่กระจายทั่วทุกภูมิภาคในประเทศและทั่วโลก ซึ่งเกิดผลกระทบต่อภาคธุรกิจ และเศรษฐกิจไทย ดังนั้นผู้ประกอบการได้รับผลกระทบทางตรงต่อตัวเลขกำไร และผลกระทบต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม กล่าวคือ ในบางธุรกิจที่ไม่เคยต้องเกี่ยวข้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม อาจต้องเข้ามาเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากได้รับผลกระทบทางบวก โดยยอดขายสูงขึ้นจนเข้าข่ายต้องจดทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมีรายละเอียดที่จะกล่าวถึงดังต่อไปนี้

5. ผลกระทบของโควิด-19 ที่มีต่อธุรกิจและเศรษฐกิจไทย

การแพร่ระบาดของโควิด-19 ไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ที่เรียกกันว่า โควิด-19 ที่มีต้นกำเนิดมาจากเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน ปัจจุบันไวรัสนี้แพร่กระจายไปทั่วโลก ซึ่งนอกจากจะทำลายร่างกายมนุษย์แล้ว ยังทำลายระบบเศรษฐกิจ ทั้งนี้ธุรกิจในประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบมีทุกภาคส่วน ในทุกขนาดธุรกิจ เนื่องจากต้องปิดกิจการ หรือมียอดขายที่ลดลง แต่ทว่าธุรกิจที่เห็นผลกระทบอย่างชัดเจน และเป็นธุรกิจต้นน้ำ มีดังต่อไปนี้ 1) ธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต่างชาติที่นิยมเดินทางมาเที่ยวประเทศไทย มี 6 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ ไต้หวัน ฮองกง และมาเลเซีย ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงของโควิด รัฐบาลในประเทศต้นทางมีคำสั่งไม่ให้พลเมืองเดินทางออกนอกประเทศ ทำให้บริษัททัวร์ถูกยกเลิกงาน ซึ่งได้รับผลกระทบอย่างชัดเจน รวมถึงนักท่องเที่ยวไทยก็ไม่สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ ด้วยมาตรการของรัฐที่ให้ประชาชนอยู่บ้าน หยุดเชื้อเพื่อชาติ 2) ธุรกิจสายการบิน ซึ่งได้รับผลกระทบสืบเนื่องมาจากธุรกิจท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวเลื่อนการเดินทางหรือยกเลิก อุตสาหกรรมการบินก็ได้รับผลกระทบต่อเนื่องมา ทำให้ต้องลดพนักงาน ปรับลดเงินเดือน รวมถึงการเลิกจ้าง 3) ธุรกิจโรงแรม ก็ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกับธุรกิจท่องเที่ยว และธุรกิจสายการบิน เนื่องจากอยู่ในวงจรที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เมื่อไม่มีนักท่องเที่ยว ไม่มีการเดินทาง ธุรกิจจึงประสบปัญหาไม่มีลูกค้าเข้าพัก รวมถึงมีคำสั่งจากรัฐบาลให้ปิดโรงแรมเป็นการชั่วคราว 4) ธุรกิจศูนย์การค้า เปิดให้บริการได้เพียงบางส่วน เกิดผลกระทบต่อร้านค้ารายย่อย ทั้งยอดขายและค่าเช่าพื้นที่ และหลายร้านค้าต้องปิดตัวลงในที่สุด เนื่องจากผู้คนไม่เดินทางมาจับจ่ายใช้สอย รวมถึงมาตรการของรัฐบาลที่คุมเข้มการเปิดพื้นที่การให้บริการ 5) ธุรกิจร้านอาหาร เป็นอีกหนึ่งในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบอย่างมากเนื่องจากรัฐบาลให้ขายอาหารแบบซื้อกลับบ้านเท่านั้น ให้ปิดโซนบริการนั่งทานที่ร้าน ทำให้ยอดขายลดลงอย่างมาก ซึ่งผลกระทบดังกล่าวเกิดขึ้นในธุรกิจทุกขนาด ทำให้ผู้ประกอบการจ้างพนักงานลดลง 6) ธุรกิจผลิต นำเข้า ส่งออก ซึ่งได้รับผลกระทบเช่นกัน เนื่องจากโรงงานหยุดเดินเครื่องจักร ไม่ผลิตสินค้าจึงจำเป็นต้องลดพนักงาน ซึ่งอุตสาหกรรมยานยนต์เป็นตัวอย่งที่เห็นได้ชัด เนื่องจากต้องปิดโรงงานผลิต แต่ถึงแม้ว่าทั้ง 6 อุตสาหกรรมจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงในด้านลบ แต่

ถึงอย่างไรก็ตามในวิกฤตที่เกิดขึ้นก็ยังมีโอกาสสำหรับบางธุรกิจที่ได้รับผลกระทบทางบวก เช่น 1) ธุรกิจให้บริการผ่านเทคโนโลยี โดยเฉพาะการให้บริการออนไลน์ เนื่องจากคนไม่เดินทาง และต้องพักอาศัยอยู่ในบ้านเป็นหลัก ดังนั้น ธุรกิจหรือพฤติกรรมของคนจะอาศัยเทคโนโลยีเป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสาร เช่น การให้ความบันเทิงแก่ตัวเอง โดยใช้บริการ Netflix รวมถึงการทำงานที่บ้าน (work from home) โดยใช้ระบบการสื่อสารออนไลน์ และการประชุมออนไลน์ ดังนั้นระบบเครือข่ายที่ความเร็วสูง มีความเสถียร และมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการใช้งานจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้บริโภค ซึ่งเป็นโอกาสทางธุรกิจของให้บริการเครือข่ายที่จะช่วยเพิ่มยอดขายได้ 2) ธุรกิจเพื่อสุขภาพ ได้รับอิทธิพลในทางบวกเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากผู้คนที่ตื่นตระหนก และเริ่มตระหนักในเรื่องสุขอนามัย การรักษาความสะอาด การป้องกันตนเองให้ปลอดภัยทางโควิด ทำให้หน้ากากอนามัย เจลล้างมือชนิดแอลกอฮอล์ไม่ต่ำกว่า 70% น้ำยาฆ่าเชื้อโรค สบู่ล้างมือ มีแนวโน้มการขยายตัวสูงขึ้น รวมถึงสินค้าบางอย่างที่ไม่เคยใช้ ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ณ ขณะนี้ ได้แก่ ชุดป้องกันโควิด (ชุด PPE) หน้ากากพลาสติกคลุมหน้า (Face Shield) พรอพท์ใช้ ล้วนแล้วแต่เป็นสินค้าจำเป็นที่ได้รับความนิยม แต่ขาดแคลน ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเมื่อเกิดโรคระบาด 3) ธุรกิจค้าปลีกบนเว็บไซต์ เนื่องจากผู้คนลดการเดินทางออกจากบ้าน ดังนั้นการซื้อสินค้า ของใช้ที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันจึงต้องซื้อผ่านเว็บไซต์ต่างๆ ซึ่งสะดวกในการเลือกซื้อ และมีบริการจากผู้ขายในการจัดส่งให้ถึงประตูบ้านโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่ง อีกทั้งผู้ประกอบการบางรายสนใจโดยการให้ส่วนลดอีกด้วย จึงเป็นทางเลือกที่ดีมากสำหรับลูกค้า เพราะช่วยลดเวลา ลดต้นทุนการเดินทาง และมีความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตมากขึ้น ตัวอย่างการสั่งซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ เช่น lazada และshopee เว็บของห้างสรรพสินค้าต่างๆ ร้านสะดวกซื้อ หรือแม้แต่ Facebook และ Instagram ก็เป็นทางเลือกสำหรับผู้บริโภค แม้ว่าธุรกิจการขายของออนไลน์มีมาแล้วก่อนหน้านี้ แต่เมื่อเกิดวิกฤตโควิด ทำให้คนใช้บริการกันมากขึ้น รวมถึงผู้ที่ไม่เคยใช้บริการก็จะเริ่มทดลองใช้เพราะมีความจำเป็นต้องซื้อสินค้า ทำให้ยอดขายออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด 4) ธุรกิจอาหารในลักษณะ Food Delivery พฤติกรรมของผู้คนเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากไม่สามารถทานอาหารนอกบ้านได้แล้ว หากจะต้องเดินทางออกไปเพื่อซื้ออาหารกลับมาทานที่บ้านก็จะเกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรค เสียเวลา และมีต้นทุนในการเดินทาง ดังนั้นในปัจจุบันการสั่งอาหารออนไลน์จึงเป็นทางเลือกที่คนนิยมใช้ แม้จะมีค่าบริการจัดส่งแต่ก็ถือว่าคุ้มค่า ทำให้ธุรกิจส่งอาหารผ่าน Application อย่างเช่น grab food, food panda และ Lineman เป็นธุรกิจที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงขึ้นมา

จากผลกระทบที่เกิดขึ้น ทั้งทางบวกและทางลบ ทำให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มและควรวางแผนภาษีอากรเพื่อประโยชน์ในการทำธุรกิจ โดยเฉพาะเมื่อมีกำไรเพิ่มขึ้น ควรจะต้องวางแผนภาษีอากรอย่างไร ทั้งนี้แนวคิดและวิธีการวางแผนภาษีอากรมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6. การวางแผนภาษีสำหรับสำหรับธุรกิจออนไลน์หลังวิกฤตโควิด-19

การวางแผนภาษี (Tax Planning) คือการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเสียภาษีเพื่อให้เสียภาษีอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด โดยสามารถประหยัดภาษีได้สูงที่สุด

ประโยชน์ของการวางแผนภาษีคือ ทำให้กิจการเสียภาษีได้อย่างถูกต้อง ลดต้นทุนของกิจการ ทำให้กิจการมีกำไรเพิ่มขึ้น สามารถแข่งขันได้ และยังป้องกันการถูกลงโทษทั้งการเสียภาษีเพิ่มเติม การเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่ม และอาจต้องโทษทางอาญา รวมถึงผลเสียหายถึงขั้นต้องสูญเสียธุรกิจที่สร้างมา

หลังจากโควิด-19 ผ่านพ้นไป ของใช้ รวมถึงพฤติกรรมบางอย่าง อาจเปลี่ยนไป ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นคู่กับชีวิตประจำวันของผู้คน หรือที่เรียกว่า New Normal (ความปกติแบบใหม่) ดังนั้น

ธุรกิจบางอย่างที่เคยมียอดขายสูงในช่วงโควิด อาจยังคงได้รับความนิยมต่อไป และเป็นธุรกิจที่สร้างกำไรให้ผู้ประกอบการรายใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง เช่น หน้ากากอนามัย เจลล้างมือ น้ำยาฆ่าเชื้อโรค รวมถึงการซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ทั้งสินค้าอุปโภค บริโภค รวมถึงอาหารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องกันมาคือธุรกิจให้บริการ เช่น การขนส่งในรูปแบบต่างๆ ทั้งรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ซึ่งการวางแผนภาษีอากรสำหรับธุรกิจออนไลน์ จะขอยกตัวอย่างใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการเฉลี่ยภาษีซื้อ และด้านอาหารเพื่อให้ผู้ประกอบการใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาประยุกต์ใช้กับธุรกิจออนไลน์ โดยมีกรณีศึกษาดังต่อไปนี้

7. การวางแผนภาษี: การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการซื้อขายสินค้าออนไลน์

กิจการที่มีรายรับตลอดปีภาษีเกินกว่า 1,800,000 บาทต่อปี มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติคือ กิจการที่ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อไปแล้วในปีที่ 1 แต่เก็บเงินได้เพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือลูกค้าจ่ายชำระในปีที่ 2 ซึ่งเฉพาะยอดขายปีที่ 2 ไม่เกิน 1,800,000 บาท แต่หากรวมหนี้ค้างชำระของปีที่ 1 ที่ลูกค้านำมาจ่ายในปี 2 รวมกัน เกินกว่า 1,800,000 บาท กรณีนี้ผู้ประกอบการต้องจดทะเบียนเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ หากต้องจดทะเบียน จะจดในปีใด หรือหากลักษณะกิจการเป็นแบบให้บริการ จะมีวิธีการรับรู้รายได้ เหมือนหรือต่างกับกิจการขายสินค้าอย่างไร

ตัวอย่าง กิจการขายสินค้าปีที่ 1 จำนวน 1,700,000 บาท ส่งมอบสินค้าทั้งหมดแล้ว และรับเงินจำนวน 1,600,000 บาท ที่เหลือกำหนดชำระปีหน้า ต่อมาในปีที่ 2 กิจการขายสินค้า จำนวน 1,780,000 บาท ส่งมอบและรับชำระแล้วทั้งหมด และได้รับชำระหนี้จากปีก่อนอีก 100,000 บาท ดังนั้นปีที่ 2 ได้รับเงินรวมทั้งสิ้น 1,880,000 บาท กรณีนี้กิจการต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ อย่างไร

หลักการพิจารณา ให้รับรู้รายการจากจุดรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) กิจการขายสินค้าจุดรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วันส่งมอบ แม้จะยังไม่ได้รับชำระเงินก็ตาม ดังนั้นปีที่ 1 มูลค่าฐานภาษีเท่ากับ 1,700,000 บาท ยังไม่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ต่อมาในปีที่ 2 มูลค่าฐานภาษีเท่ากับ 1,780,000 บาท จึงไม่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

หากในปีที่ 3 ขายสินค้าได้ 2,000,000 บาท ส่งมอบแล้วทั้งหมด แต่เก็บเงินได้เพียง 1,500,000 บาท กรณีนี้ถือว่าในปีที่ 3 กิจการมีมูลค่าฐานภาษีเท่ากับ 2,000,000 บาท ดังนั้นต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วันนับแต่วันที่มูลค่าของฐานภาษี(รายรับ) เกินกว่า 1,800,000 บาทต่อปี

สามารถศึกษากรณีตัวอย่างเพิ่มเติมจากข้อหารือทางภาษีอากรจาก เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/พ./๑๕๒๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เลขตู้ ๘๒/๔๐๘๔๑

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการให้บริการ

ประเด็นกิจการให้บริการ การรับรู้รายได้เพื่อจดทะเบียนเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เหมือนหรือต่างจากกิจการซื้อขายสินค้าอย่างไร

ตัวอย่าง กิจการให้บริการพญาฆ่าเชื้อทั้งบ้านเรือน และสำนักงาน การประกอบกิจการในปีที่ 1 รับงานทั้งหมดมูลค่า 1,500,000 บาท เก็บเงินได้ทั้งหมด 1,500,000 บาท ต่อมาในปีที่ 2 รับงานทั้งหมด 1,900,000 บาท และให้บริการเสร็จเรียบร้อยทั้งหมดแล้ว แต่เก็บเงินได้ทั้งหมด 1,400,000 บาท ที่เหลืออีก

500,000 บาท กำหนดชำระปีหน้า ต่อมาปีที่ 3 ใช้งานและให้บริการเสร็จสิ้นแล้วทั้งหมด 1,500,000 บาท เก็บเงินครบทั้งหมด และเก็บเงินคงค้างจากปีก่อนได้อีก 500,000 บาท กรณีนี้กิจการต้องทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ อย่างไร

หลักการพิจารณา ให้รับรู้รายการจากจุดรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) สำหรับกิจการให้บริการ จุดรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระเงิน ดังนั้นปีที่ 1 กิจการรับเงิน 1,500,000 บาทตลอดปีภาษี กิจการมีรายได้ไม่เกิน 1,800,000 บาท จึงไม่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด ต่อมาในปีที่ 2 แม้จะใช้งานและให้บริการเสร็จสิ้นแล้วมูลค่า 1,900,000 บาท แต่เก็บเงินได้เพียง 1,400,000 บาท กรณีนี้ถือว่ากิจการมีรายได้ 1,400,000 บาท ซึ่งยังไม่เกิน 1,800,000 บาท จึงไม่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด แต่ในปีที่ 3 กิจการให้บริการเสร็จและได้รับเงิน 1,500,000 บาท และยังได้รับเงินคงค้างจากลูกหนี้ของปีที่ผ่านมาอีก 500,000 บาท รวมเป็น 2,000,000 บาท กรณีนี้กิจการมีมูลค่าฐานภาษีเท่ากับ 2,000,000 บาท ซึ่งเกิน 1,800,000 บาท ดังนั้นต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มูลค่าของฐานภาษี (รายรับ) เกินกว่า 1,800,000 บาท ต่อปี

สามารถศึกษากรณีตัวอย่างเพิ่มเติมจากข้อหาหรือทางภาษีอากรจาก เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ./๑๐๖๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เลขตู้ ๘๑/๔๐๕๗๒

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า กิจการซื้อขายสินค้าและกิจการให้บริการ มีวิธีการรับรู้รายได้ที่แตกต่างกัน เพราะจุดรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) แตกต่างกัน จึงมีผลต่อการเข้ามาเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

8. การวางแผนภาษี: การเฉลี่ยภาษีซื้อ

การเฉลี่ยภาษีซื้อของกิจการขายสินค้า เช่น อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า สี และให้บริการซ่อมแซม ปรับปรุง

ตัวอย่าง ในปีที่ 1 กิจการขายสินค้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม มีรายได้ตลอดปี 5,000,000 บาท มีรายได้จากการให้บริการ 2,000,000 บาท รายได้จากการให้เช่าพื้นที่ 1,800,000 บาท รายได้จากการขายสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม 1,200,000 บาท รวมทั้งสิ้น 10,000,000 บาท (รายได้จากกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 7,000,000 บาท (5,000,000 + 2,000,000 คิดเป็นสัดส่วน 70%) และรายได้จากกิจการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 3,000,000 บาท (1,800,000 + 1,200,000 คิดเป็นสัดส่วน 30%) ต่อมาในปีที่ 2 มีการก่อสร้างอาคารใหม่สำหรับขายสินค้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้บริการ ให้เช่าพื้นที่ และขายสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการก่อสร้างมีรายจ่ายเกิดขึ้น 800,000 บาท ภาษีซื้อ 56,000 บาท รวม 856,000 บาท จะขอคืนภาษีซื้ออย่างไร

หลักการพิจารณา ให้เฉลี่ยภาษีซื้อตามสัดส่วนของรายได้ปีที่ผ่านมา จากกรณีตัวอย่าง รายได้ปีที่ 1 รวมทั้งสิ้น 10,000,000 บาท มีสิทธิ์ขอคืนภาษีซื้อ เท่ากับ 7,000,000 บาท (คิดเป็นสัดส่วน 70%) ดังนั้นให้นำภาษีซื้อที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้างจำนวน 56,000 บาท เฉลี่ยตามสัดส่วน 70% ได้เท่ากับ 39,200 บาท (มาจาก 56,000 x 70%) กิจการจึงขอคืนภาษีซื้อได้เท่ากับ 39,200 บาท ไม่ใช่ 56,000 บาท (ประยุกต์มาจากข้อหาหรือทางภาษีอากรเลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/๑๙๐๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ เลขตู้ ๘๑/๔๐๕๘๑)

การเฉลี่ยภาษีซื้อของกิจการขายสินค้า ทั้งขายปลีกและขายส่ง

ตัวอย่าง ในปีที่ 1 กิจการขายสินค้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม มีรายได้ตลอดปี 3,000,000 บาท มีรายได้จากขายสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม 2,000,000 บาท รวมรายได้ทั้งสิ้น 5,000,000 บาท (รายได้จากกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม คิดเป็นสัดส่วน 60% และรายได้จากขายสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม คิดเป็นสัดส่วน 40% ต่อมาในปีที่ 2 มีการขยายกิจการ มีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง 1,700,000 บาท ภาษีซื้อ 119,000 บาท รวม 1,819,000 บาท จะขอคืนภาษีซื้ออย่างไร

หลักการพิจารณา ให้เฉลี่ยภาษีซื้อตามสัดส่วนของรายได้ที่ผ่านมา รายได้ปีที่ 1 สัดส่วนที่มีสิทธิ์ขอคืนภาษีซื้อ คิดเป็นสัดส่วน 60% ดังนั้นนำภาษีซื้อจำนวน 119,000 บาท เฉลี่ยตามสัดส่วนได้เท่ากับ 71,400 บาท (มาจาก $119,000 \times 60\%$) กิจการจึงขอคืนภาษีซื้อได้เท่ากับ 71,400 บาท (ประยุกต์มาจากข้อหารือทางภาษีอากรเลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ.๖๔๖๗ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ เลขคู่ ๘๑/๔๐๗๔๑) นอกจากนี้ยังสามารถศึกษากรณีศึกษาที่ใกล้เคียงกันจาก เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ.๖๔๗๒ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ เลขคู่ ๘๑/๔๐๗๔๖ และ เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/พ.๙๙๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๑ เลขคู่ ๘๑/๔๐๘๒๗

การเฉลี่ยภาษีซื้อของกิจการขายสินค้าและให้บริการเช่าพื้นที่แก่ร้านค้า

ตัวอย่าง กิจการขายสินค้าในปีที่ 1 มีรายได้ตลอดปี 2,250,000 บาท และในปีเดียวกันมีรายได้จากการให้เช่าพื้นที่ 750,000 บาท รวมรายได้ตลอดปีที่ 1 เท่ากับ 3,000,000 บาท ต่อมาในปีที่ 2 กิจการขยายตัวโดยสร้างอาคารใหม่ เพื่อขายสินค้าและให้บริการเช่าพื้นที่เช่นเดิม ปรากฏว่ามีรายการซื้อ 500,000 บาท ภาษีซื้อ 35,000 บาท รวม 535,000 บาท กรณีนี้กิจการจะขอคืนภาษีซื้อได้หรือไม่ อย่างไร แนวทางคือ ให้เฉลี่ยภาษีซื้อตามสัดส่วนของรายได้ที่ผ่านมา ดังนั้นรายได้ปีที่ 1 ที่มีสิทธิ์ขอคืนภาษีซื้อเท่ากับ 2,250,000 บาท (คิดเป็นสัดส่วน 75%) ดังนั้นนำภาษีซื้อจำนวน 35,000 บาท มาเฉลี่ยตามสัดส่วน 75% ได้เท่ากับ 26,250 บาท (มาจาก $35,000 \times 75\%$) กิจการจึงมีสิทธิ์ขอคืนภาษีซื้อได้เท่ากับ 26,250 บาท ไม่ใช่ 35,000 บาท (ประยุกต์มาจากข้อหารือทางภาษีอากรเลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/พ.๕๔๓๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๒ เลขคู่ ๘๒/๔๐๘๗๖)

9. การวางแผนภาษี: อาหาร

กิจการที่จำหน่ายอาหาร ทั้งอาหารที่เป็นพืชผลทางการเกษตร และการขายสัตว์ ไม่ว่าจะมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ที่อยู่ในสภาพสด หรือรักษาสภาพไว้ไม่ให้เสียเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่ง ล้วนแต่เป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ในทางปฏิบัติเกิดปัญหาที่หลากหลายว่า เข้าเงื่อนไขที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ เช่นในกรณีที่กำลังกล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการขายอาหารทะเลแช่แข็งโดยสินค้าผ่านน้ำร้อนมาแล้ว ทำให้อาหารแช่แข็งสุก กรณีเช่นนี้หากปลาหมึกมีการผ่านความร้อนให้มีสภาพกึ่งสุกกึ่งดิบแล้วนำไปแช่แข็งและบรรจุหีบห่อ ถือเป็นกรณีนำสินค้ามาแปรรูปหรือแปรสภาพเป็นอาหารหรือสินค้าอื่นแล้ว มิใช่เป็นการรักษาสภาพไว้ เพื่อมิให้เสียเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่ง หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเพื่อการขายปลีกหรือขายส่ง จึงไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือในกรณีการที่บริษัทฯ ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร เช่น พริกไทย พริกแห้ง เครื่องเทศต่างๆ โดย 1) นำพริกไทย พริกแห้งบรรจุในซองโดยมิได้มีส่วนผสมของสารอื่นใด 2) นำเครื่องเทศต่าง ๆ มาบดละเอียดโดยมิได้มีส่วนผสมของสารอื่นใด และได้บรรจุในบรรจุภัณฑ์ ดังนี้ 2.1 บรรจุในซองปิดผนึกถาวร เมื่อฉีกแล้วไม่สามารถนำซองนั้นกลับมาใช้ได้อีก 2.2 บรรจุในซองปิดผนึกชนิดมีซิปล็อค เมื่อฉีกแล้วสามารถนำซองเดิมปิด

ชิปเก็บสินค้าใช้ได้ครั้งต่อไป 2.3 บรรจุในกระสอบ เมื่อเปิดแล้วสามารถมัดปากกระสอบรักษาสภาพไว้
บริษัทฯ จึงหาหรือว่า สินค้าในบรรจุภัณฑ์ดังกล่าว ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่

หลักการพิจารณา การขายพริกไทย พริกแห้ง เครื่องเทศละเอียดต่างๆ บรรจุในซองและ
กระสอบดังกล่าว โดยมีได้มีส่วนผสมของสารอื่นใด เข้าลักษณะเป็นการขายพืชผลทางการเกษตรที่รักษา
สภาพไว้ เพื่อมิให้เสียเพื่อการขายปลีกหรือขายส่ง บริษัทฯ ขายสินค้าดังกล่าวในราชอาณาจักรได้รับ
ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม(ประยุกต์มาจากข้อหารือทางภาษีอากร เลขที่หนังสือ กค 0702/1030 ลงวันที่
8 กุมภาพันธ์ 2559 เลขคู่ 79/39997)

ดังนั้นในทางปฏิบัติ หากจะนำมาประยุกต์ใช้กับธุรกิจขายอาหารออนไลน์ ตามหลักการของภาษี
นั้น อาหารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพืชผลทางการเกษตร และการขายสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ที่อยู่ใน
สภาพสด ไม่ได้แปรรูป จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่หากนำสินค้ามาแปรรูปหรือแปรสภาพเป็นอาหาร
หรือสินค้าอื่นแล้ว หรือทำให้มีสภาพกึ่งสุกกึ่งดิบ กิจการอยู่ในข่ายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย ไม่ได้รับ
ยกเว้น ฉะนั้น การวางแผนภาษีอากรสำหรับธุรกิจ จำเป็นต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักประมวลรัษฎากร
เพื่อให้ธุรกิจดำรงคงอยู่ต่อไปด้วยความมั่นคงและยั่งยืน

10. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

แม้ว่าโควิดจะเป็นวิกฤตที่เกิดขึ้นทั่วโลก และคนจำนวนมากต้องได้รับผลกระทบจากวิกฤตนี้
แต่อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการปรับตัวของผู้คน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการ
บริโภค เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทุกคนอยู่รอดได้ และผ่านวิกฤตนี้ไปได้ด้วยกันอย่างปลอดภัย อย่างไรก็ตาม
เมื่อสถานการณ์เริ่มคลี่คลาย รูปแบบการดำเนินธุรกิจในหลายอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปจาก
พฤติกรรมใหม่ของคนที่มีปฏิสัมพันธ์ในช่วงล็อกดาวน์จนกลายเป็นความคุ้นชิน หรือที่เรียกว่า New Normal
ซึ่งมีการปรับรูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมในชีวิตประจำวันของผู้คนจะเข้าใกล้เทคโนโลยีมากขึ้น
ดังนั้นการสั่งซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์จะเป็นเรื่องปกติ แม้ว่าหลากหลายอาชีพจะได้รับผลกระทบ
ตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม กลุ่มอาชีพที่ต้องใช้ทักษะ ความชำนาญ ฝีมือ ความรู้ทาง
วิชาชีพ เช่น ช่างฝีมือ ช่างเสริมสวย สปา ร้านนวด รวมถึงงานทางบัญชี หมอ ทนายความมีแนวโน้มที่จะ
ได้รับผลกระทบน้อย ดังนั้น การเลือกประกอบธุรกิจออนไลน์หลังวิกฤตโควิดเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการ
จำเป็นต้องพิจารณาว่า ควรจะเริ่มต้นทำธุรกิจอะไร หรือควรปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจในปัจจุบันอย่างไร
เพื่อให้มีความเหมาะสม และทันสมัย ทันยุคการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะอุบัติในอนาคตอันใกล้นี้ เพื่อสร้าง
การเติบโตของยอดขายอย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญควรต้องวางแผนภาษีเพื่อให้เกิดการประหยัดโดยรู้จัก
การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ซึ่งจะช่วยให้กิจการมีกำไรเพิ่มขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

11. เอกสารอ้างอิง

กรมสรรพากร. (2559). ความรู้เรื่องภาษี: ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 28 เมษายน 2563. สืบค้นจาก

<https://www.rd.go.th/publish/307.0.html>

กรมสรรพากร. (2559). ภาษีมูลค่าเพิ่ม: วิธีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม, 12 พฤษภาคม 2563.

สืบค้นจาก http://download.rd.go.th/publish/fileadmin/user_upload/vat/VAT05.pdf

กรมสรรพากร. (2559). ภาษีมูลค่าเพิ่ม: กำหนดโทษการปฏิบัติฝ่าฝืนเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม, 12

พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก

http://download.rd.go.th/publish/fileadmin/user_upload/vat/VAT26_261158.pdf

- กรมสรรพากร. (2562). ข้อหาหรือภาษีอากร เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/พ./๑๕๒๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เลขที่ ๘๒/๔๐๘๔๑: ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อมีมูลค่าของฐานภาษีเกิน 1,800,000 บาทต่อปี, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <http://www.rd.go.th/publish/26591.0.html>
- กรมสรรพากร. (2561). ข้อหาหรือภาษีอากร เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ./๑๐๖๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๕๗๒: ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <https://www.rd.go.th/publish/26887.0.html>
- กรมสรรพากร. (2562). ข้อหาหรือภาษีอากร เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/พ./๕๔๓๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๒ เลขที่ ๘๒/๔๐๘๗๖: ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของรายได้, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <https://www.rd.go.th/publish/26656.0.html>
- กรมสรรพากร. (2561). ข้อหาหรือภาษีอากร เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/๔๔๙๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๗๐๕: ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขออนุมัติเปลี่ยนแปลงวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อ, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <https://www.rd.go.th/publish/26713.0.html>
- กรมสรรพากร. (2561). ข้อหาหรือภาษีอากร เลขที่หนังสือ ๐๗๐๒/๑๙๐๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๕๘๑: ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของรายได้, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <https://www.rd.go.th/publish/26841.0.html>
- กรมสรรพากร. (2561). ข้อหาหรือภาษีอากร เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ.๖๙๖๗ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๗๙๑: ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขออนุมัติเฉลี่ยภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารตามส่วนของรายได้, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <http://www.rd.go.th/publish/27829.0.html>
- กรมสรรพากร. (2561). ข้อหาหรือภาษีอากร เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ./๖๙๗๑ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๗๙๕: ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขออนุมัติเปลี่ยนแปลงวิธีการเฉลี่ยภาษีซื้อ, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <https://www.rd.go.th/publish/27825.0.html>
- กรมสรรพากร. (2561). ข้อหาหรือภาษีอากร เลขที่หนังสือ กค ๐๗๐๒/พ./๑๐๖๖ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เลขที่ ๘๑/๔๐๕๗๕: ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีนำเข้าปลาหมึกบั้งแช่แข็ง, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <https://www.rd.go.th/publish/26885.0.html>
- กรมสรรพากร. (2563). ภาษีมูลค่าเพิ่ม: เอกสารที่ใช้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก http://download.rd.go.th/publish/fileadmin/user_upload/vat/VAT05.pdf
- กรมสรรพากร. (2563). ภาษีมูลค่าเพิ่ม: กำหนดโทษการปฏิบัติฝ่าฝืนเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม, 5 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก http://download.rd.go.th/publish/fileadmin/user_upload/vat/VAT26_261158.pdf
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 28 เมษายน 2563. สืบค้นจาก <http://old-book.ru.ac.th/e-book/e/EC343/ec343-7-1.pdf>
- สุเมธ ศิริคุณโชติ, กำธร สิริชูตวิงศ์, อติศักดิ์ สืบประดิษฐ์, และ ภริตน์ เจียรนัย. *ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2562*. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สุเทพ พงษ์พิทักษ์. (2561). การวางแผนภาษีอย่างไร ให้ธุรกิจยั่งยืน, 7 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <https://sme.ktb.co.th>

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2562). รายงานสถานการณ์ด้านการคลังประจำปีงบประมาณ 2562 ฉบับที่ 9: มิถุนายน 2562.

iGITAL GEEK. (2563). COVID-19 ส่งผลกระทบต่อธุรกิจใดบ้างและโอกาสทางธุรกิจในวิกฤตจริงหรือ?, 28 เมษายน 2563. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/igitalgeek/>

STORE UP. (2563). COVID-19 กับผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยและโอกาสที่มีของธุรกิจ B2C. (2563), 28 เมษายน 2563. สืบค้นจาก <https://www.storehub.com/blog/covid-19>

THAI FINANCIAL ADVISOR. (2563). ทำไมต้องวางแผนภาษี, 7 พฤษภาคม 2563. สืบค้นจาก <http://www.thaifinancialadvisor.com>